

Ser vi på NATO-samarbejdet, som er en af grundpillerne i dansk sikkerhedspolitik, og ser vi på bestræbelserne for alliansens udvidelse, er der ligesom ved EU's udvidelse en afgørende proces i gang, som har høj prioritet for regeringen. Processen er i gang i sit eget rolige tempo, som nu engang er nødvendigt for at styrke den samlede sikkerhed i hele Europa.

Danmark overtager næste år formandskabet i OSCE. Vi står over for en stor sikkerhedspolitisk opgave, som vi prioriterer højt. På dagsordenen står bl.a. den overordnede sikkerhedspolitiske struktur for Europa.

Fred i Europa er ikke en given sag. Det oplever vi på Balkan, hvor der igen i år var danske, der betalte den højeste pris. Udviklingen i det tidligere Jugoslavien giver desværre fortsat anledning til bekymring. Internationalt må vi være med til at lægge maksimalt pres på parterne. De må vise deres vilje til fred. Det internationale samfund kan bistå og bistå aktivt, men vi kan ikke skabe freden.

I spørgsmålet om antipersonelminer har vi i regeringen besluttet at gå foran. Vi har besluttet at sende et klart og utvetydigt signal: Vi har sagt nej til at bruge de antipersonelminer, som har ført til humanitære katastrofer i mange dele af verden – et lille skridt, javist, men et skridt mod en fredeligere verden og et skridt til understregning af vores egen troværdighed.

Vi kan i en tid med hastige forandringer være tilbøjelige til at beskæftige os med nuet og dagen i morgen, men politik får – det må vi ærligt indrømme – let en for kort horisont. Det er nødvendigt at se længere frem: Hvordan tegner udviklingen sig? Hvad er valgmulighederne? Hvilke konsekvenser har vore valg? Men også: Hvad betyder det, hvis vi ikke aktivt træffer et valg? Hvis den såkaldte udvikling selv bestemmer? De politiske valg eller fravalg, som vi foretager i disse år, har langsigtede konsekvenser for det danske velfærdssamfundets udvikling i det 21. århundrede og dermed også for Danmarks internationale placering.

Regeringen har derfor igangsat drøftelser om de visioner, konkrete valg og beslutninger, der skal føre Danmark ind i det 21. århundrede. Vi har fremlagt en budgetredgørelse, der analyserer de vigtige sammenhænge mellem arbejde, fritid og velfærd.

Regeringen er bevidst om målene: Vi skal have øget fremgang i beskæftigelsen, og vi skal gøre det på en sådan måde, at vi nedbringer den offentlige gæld, at vi får styr på skattetrykket i

fortsat nedadgående retning, at vi skal fastholde vores velfærdsservice og forbedre den, f.eks. når det gælder børnepasning, sundhed, ældreomsorg og uddannelse.

Men det forudsætter også, at vi er parat til at træffe de nødvendige valg. Det er regeringen, der vil gøre den særlige indsats, der sikrer, at vi kan nå disse mål.

Arbejdslivet er og bliver et centralt omdrejningspunkt og må gerne forme sig mere fleksibelt over livsforløbet, end det er almindeligt i dag. Og som en aktuel kommentar til debatten: Efterløns- og orlovsordningerne er kommet for at blive. De er beundret overalt af vore partnere i Europa. De er en vigtig del af anstrengelserne for at dygtiggøre den danske arbejdsstyrke. De er et velfærdsgode. De medvirker til et moderne, fleksibelt arbejdsliv.

Og når vi så taler om arbejde, så betyder det først og fremmest, at der skal flere i arbejde. Det betyder ikke, at vi, der allerede har arbejde, skal arbejde mere, men det betyder, at de, der er udenfor, skal i arbejde. Enkelt sagt: Jo flere i arbejde, jo mere velfærd har vi råd til.

Vi vil holde fast i den danske velfærdsmodel og sætte vort præg internationalt. Vi må også være rede til at tage konsekvenserne. Det kræver aktiv deltagelse og engagement fra befolkningens side. Regeringen lægger derfor op til en bred offentlig fremtidsdebat med alle interesse-rede. Vi vil fra regeringens side fremlægge vore overvejelser til efteråret og i en fortsat proces komme med konkrete forslag og initiativer på de enkelte områder.

Regeringen vil i den allernærmeste fremtid sætte fokus på velfærdssamfundets kvalitet og indsatsen over for borgerne. Der er behov for at modernisere reglerne: enklere, færre og klarere regler. Vi skal finde og fastholde den rigtige balance mellem borgernes retssikkerhed, men også lidt mindre emsighed og lidt mere omsorg til gavn for os alle sammen. Vi er bevidst om besværlighederne for at nå fremskridt på området. Vi har igangsat en proces. Vi vil gøre vort bedste også her.

Lad mig som et umiddelbart konkret eksempel nævne sygehusområdet. Det er et af regeringens væsentligste mål, at sundhedsvæsenet skal blive bedre til at imødekomme borgernes krav om en ordentlig behandling og god service. Som led i aftalen om finansloven for 1996 er der nedsat en Sygehuskommission, som inden udgangen af i år skal kulegrave sektoren og komme med forslag til, hvordan sygehusvæsenet kan